

PUHE M. V. FRUNZEN HAUTAJAISISSA

marraskuun 3 pñä 1925

Toverit! En kykene nyt paljoa puhumaan, mielen-tilani ei salli sitä. Sanon vain, että toveri Frunzessa me menetimme meidän aikamme erään kaikkein puhtaimmista, kaikkein rehellisimmistä ja kaikkein pelottomimmista vallankumousmiehistä.

Puolue menetti toveri Frunzessa yhden kaikkein uskollisimmista ja kaikkein kurinalaisimmista johtajistaan.

Neuvostovalta menetti toveri Frunzessa yhden kaikkein rohkeimmista ja kaikkein viisaimmista maamme ja valtiomme rakentajista.

Armeija menetti toveri Frunzessa yhden kaikkein eniten pidetyistä ja kunnioitetuista johtajistaan ja luojustaan.

Juuri sen vuoksi puolue niin syvästi suree toveri Frunzen menetystä.

Toverit! Tämä vuosi on ollut meille kirouksen vuosi. Se on temmannut riveistämme kokonaisen joukon johtavia tovereita. Mutta sekään ei vielä riittänyt, meiltä vaadittiin vielä yksi uhri. Ehkä näin juuri pitääkin käydä, että vanhat toverimme näin

helposti ja näin yksinkertaisesti menevät hautaan. Valitettavasti ei nuorten tovereittemme nousu vanhojen tilalle käy yhtä helposti eikä läheskään niin yksinkertaisesti.

Uskokaamme ja luottakaamme siihen, että puolue ja työväenluokka tekevät kaikkensa helpottaakseen uusien kaaderien valmistamista vanhojen tilalle.

Venäjänsä kommunistisen puolueen Keskuskomitea on antanut tehtäväkseni lausua julki koko puolueen syvän surun toveri Frunzen menetyksen johdosta.

Olkoon lyhyt puheeni tämän rajattoman ja pitkiä puheita kaipaamattoman surun ilmaisuna.

*„Pravda“ № 253,
marraskuun 5 päivä 1927*